

- 519 Δόλιον ζῶον γὰρ ἐστὶν ἢ ἀλουποῦ ἢ κλέπτρια·
- 520 ἐὰν πεινάσῃ τὸ λοιπὸν κοῦκ ἔχη τί νὰ φάγῃ,
ὑπάγει εἰς ἀχυρόκοπρον ὅπου νὰ ἔχη ἥλιον,
καὶ πίπτει ἐκεῖ ἀνάσκελα ὡσὰν ἀποθαμμένη·
οὔτε πνοὴ ἢ ἀναστεναγμὸς δεικνύων ὅτι ἔχει,
νομίζουσιν τὰ πετεινὰ ὅτι ἔναι ψοφισμένη,
- 525 συνάγονται κ' ὑπάγουσιν, θέλουν διὰ νὰ τὴν φᾶσιν,
καὶ, ὅταν τὴν πλακώσουσιν, ἐκείνη γὰρ ἐξαίφνης
ἐγέρνεται καὶ πιάνει [τα], καὶ τρώγει ὅσα νὰ δράξῃ.
Οὔτω καὶ ὁ διάβολος δόλιος πάνυ ἔσται,
καὶ πάντα πολεμίζει γὰρ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων,
- 530 καὶ ὅσοι θέλουν ἄψονται τὰς σάρκας τοῦ διαβόλου,
εὐθὺς ἀναπληρόνονται πρὸς φόνους, πρὸς πορνείας,
καὶ πρὸς φιλαργυρίας τε καὶ πρὸς [τὰς] φιλαρχίας·
φεύγωμεν τοίνυν καὶ ἡμεῖς τὸ δολερὸν θηρίον.

Émile Legrand επιμ., *Le Physiologus. Poème sur la nature des animaux en grec vulgaire et en vers politiques*, Maisonneuve, Παρίσι 1873.